

Optimalizace

Jiří Filipovič

podzim 2014

Naivní implementace

```
__global__ void mmul(float *A, float *B, float *C, int n){
    int x = blockIdx.x*blockDim.x + threadIdx.x;
    int y = blockIdx.y*blockDim.y + threadIdx.y;

    float tmp = 0;
    for (int k = 0; k < n; k++)
        tmp += A[y*n+k] * B[k*n+x];

    C[y*n + x] = tmp;
}
```

Co jsme se naučili

Naivní implementace algoritmu

- každý thread zpracovává odděleně jeden element výsledné matice
- omezena propustností paměti
- teoretické maximum jsme určili jako 66.8 GFlops
- výkon velmi závislý na uspořádání threadů – bloky 128×1 dávají výkon 36.6 GFlops, bloky 1×128 3.9 GFlops

Ztráty výkonu

Co nás vzdaluje od maxima?

- overhead spuštění kernelu a spouštění threadů
 - zcela se mu nevyhneme, počet threadů lze redukovat
- operace „režije“
 - pointerová aritmetika, cykly
 - lze redukovat
- synchronizace
 - může a nemusí být problém
- load/store ve výpočtu
 - dva operandy v SMEM na jednu MAD instrukci
 - je tedy zapotřebí jeden load na jednu MAD

Počítáme-li výkonový strop pro kombinaci load + MAD s operandem ve sdílené paměti, dostaneme se k omezení 244 GFlops.

- od toho již nejsou naměřené výsledky příliš vzdáleny

Nalezení lepší implementace

Lze počet load instrukcí omezit?

Nalezení lepší implementace

Lze počet load instrukcí omezit?

- data ve sdílené paměti snižují přenosy z paměti globální

Deassembling kódu

Zaměříme se na vnitřní smyčku

```
Csub1 += As[ty][k]*Bs[k][tx];
Csub2 += As[ty+16][k]*Bs[k][tx];

...
mov.b32 $r0, s[$ofs4+0x0000]
add.b32 $ofs4, $ofs2, 0x00000180
mad.rn.f32 $r7, s[$ofs1+0x0008], $r0, $r7
mad.rn.f32 $r8, s[$ofs3+0x0008], $r0, $r8
...
```


Deassembling kódu

Zaměříme se na vnitřní smyčku

```
Csub1 += As[ty][k]*Bs[k][tx];  
Csub2 += As[ty+16][k]*Bs[k][tx];
```

...

```
mov.b32 $r0, s[$ofs4+0x0000]  
add.b32 $ofs4, $ofs2, 0x00000180  
mad.rn.f32 $r7, s[$ofs1+0x0008], $r0, $r7  
mad.rn.f32 $r8, s[$ofs3+0x0008], $r0, $r8
```

...

Kompilátor dokázal převést adresaci přes k na konstantní offsety pouze u proměnné As

- k Bs je přístupováno prokládaně
- znamená to jednu add instrukci navíc

Odstranění add instrukce

Do pole Bs můžeme ukládat transponovaná data, pak vypadá kód vnitřní smyčky takto

```
Csub1 += As[ty][k]*Bs[tx][k];
Csub2 += As[ty+16][k]*Bs[tx][k];
```


Odstranění add instrukce

Do pole *Bs* můžeme ukládat transponovaná data, pak vypadá kód vnitřní smyčky takto

```
Csub1 += As[ty][k]*Bs[tx][k];
Csub2 += As[ty+16][k]*Bs[tx][k];
```

Ve výsledném assembleru již instrukce `add` chybí

```
...
mov.b32 $r0, s[$ofs4+0x0008]
mad.rn.f32 $r6, s[$ofs3+0x0034], $r0, $r6
mad.rn.f32 $r8, s[$ofs1+0x0008], $r0, $r8
...
```

Nový problém – konflikty bank sdílené paměti

Odstranění add instrukce

Do pole *Bs* můžeme ukládat transponovaná data, pak vypadá kód vnitřní smyčky takto

```
Csub1 += As[ty][k]*Bs[tx][k];
Csub2 += As[ty+16][k]*Bs[tx][k];
```

Ve výsledném assembleru již instrukce `add` chybí

```
...
mov.b32 $r0, s[$ofs4+0x0008]
mad.rn.f32 $r6, s[$ofs3+0x0034], $r0, $r6
mad.rn.f32 $r8, s[$ofs1+0x0008], $r0, $r8
...
```

Nový problém – konflikty bank sdílené paměti

- vyřeší padding

Odstranění add instrukce

Do pole *Bs* můžeme ukládat transponovaná data, pak vypadá kód vnitřní smyčky takto

```
Csub1 += As[ty][k]*Bs[tx][k];  
Csub2 += As[ty+16][k]*Bs[tx][k];
```

Ve výsledném assembleru již instrukce `add` chybí

```
...  
mov.b32 $r0, s[$ofs4+0x0008]  
mad.rn.f32 $r6, s[$ofs3+0x0034], $r0, $r6  
mad.rn.f32 $r8, s[$ofs1+0x0008], $r0, $r8  
...
```

Nový problém – konflikty bank sdílené paměti

- vyřeší padding

Výsledná rychlost: 276.2 GFlops.

Lze matice násobit ještě rychleji?

Naměřený výkon je již poměrně blízký teoretickému maximu

- rozdíl je dán spouštěním kernelu/threadů, synchronizací a pointerovou aritmetikou
- chceme-li dosáhnout vyšší rychlosti, je třeba přehodnotit algoritmus

Lze matice násobit ještě rychleji?

Naměřený výkon je již poměrně blízky teoretickému maximu

- rozdíl je dán spouštěním kernelu/threadů, synchronizací a pointerovou aritmetikou
- chceme-li dosáhnout vyšší rychlosti, je třeba přehodnotit algoritmus

Zásadním problémem je, že spolu násobíme dvě matice ve sdílené paměti

- nutnost provádět load instrukce spolu s MAD instrukcemi

Lze matice násobit ještě rychleji?

Naměřený výkon je již poměrně blízký teoretickému maximu

- rozdíl je dán spouštěním kernelu/threadů, synchronizací a pointerovou aritmetikou
- chceme-li dosáhnout vyšší rychlosti, je třeba přehodnotit algoritmus

Zásadním problémem je, že spolu násobíme dvě matice ve sdílené paměti

- nutnost provádět load instrukce spolu s MAD instrukcemi

Můžeme mít ve sdílené paměti jen jeden blok?

Přehodnocený blokový přístup

Namísto čtvercových bloků v matici C můžeme použít obdélníkové

- provádíme iterativně rank-1 update bloků v C ze sloupce matice A a řádku matice B

Přehodnocený blokový přístup

Namísto čtvercových bloků v matici C můžeme použít obdélníkové

- provádíme iterativně rank-1 update bloků v C ze sloupce matice A a řádku matice B
- sloupce je nutno číst se sdílené paměti
- řádky můžeme načítat postupně, lze tedy použít data v registrech

Přehodnocený blokový přístup

Namísto čtvercových bloků v matici C můžeme použít obdélníkové

- provádíme iterativně rank-1 update bloků v C ze sloupce matice A a řádku matice B
- sloupce je nutno číst se sdílené paměti
- řádky můžeme načítat postupně, lze tedy použít data v registrech
- výsledný blok může být uložen v registrech

Přehodnocený blokový přístup

Namísto čtvercových bloků v matici C můžeme použít obdélníkové

- provádíme iterativně rank-1 update bloků v C ze sloupce matice A a řádku matice B
- sloupce je nutno číst se sdílené paměti
- řádky můžeme načítat postupně, lze tedy použít data v registrech
- výsledný blok může být uložen v registrech
- pracujeme tedy pouze s jedním operandem ve sdílené paměti, není nutný load

Přehodnocený blokový přístup

Namísto čtvercových bloků v matici C můžeme použít obdélníkové

- provádíme iterativně rank-1 update bloků v C ze sloupce matice A a řádku matice B
- sloupce je nutno číst se sdílené paměti
- řádky můžeme načítat postupně, lze tedy použít data v registrech
- výsledný blok může být uložen v registrech
- pracujeme tedy pouze s jedním operandem ve sdílené paměti, není nutný load
- není nutná aritmetika uprostřed smyčky (viz předchozí optimalizace)

Přehodnocený blokový přístup

- Namísto čtvercových bloků v matici C můžeme použít obdélníkové
- provádíme iterativně rank-1 update bloků v C ze sloupce matice A a řádku matice B
 - sloupce je nutno číst se sdílené paměti
 - řádky můžeme načítat postupně, lze tedy použít data v registrech
 - výsledný blok může být uložen v registrech
 - pracujeme tedy pouze s jedním operandem ve sdílené paměti, není nutný load
 - není nutná aritmetika uprostřed smyčky (viz předchozí optimalizace)
 - teoretické maximum výkonu je tak omezeno rychlostí instrukce MAD pracující se sdílenou pamětí na cca 415 GFlops

Shrnutí

Implementace	rychlost	rel. Δ	abs. Δ
Naivní implementace, thready 1×128	3.9 GFlops		
Naivní implementace	36.6 GFlops	9.4×	9.4×
Blokový přístup	198 GFlops	5.4×	51×
Bloky 32×16 pracující s daty 32×32	235 GFlops	1.19×	60×
Odstranění ADD instrukce	276 GFlops	1.17×	71×
Jen jeden blok ve sdílené paměti	375 GFlops	1.36×	96×

Shrnutí

Implementace	rychlost	rel. Δ	abs. Δ
Naivní implementace, thready 1×128	3.9 GFlops		
Naivní implementace	36.6 GFlops	9.4×	9.4×
Blokový přístup	198 GFlops	5.4×	51×
Bloky 32×16 pracující s daty 32×32	235 GFlops	1.19×	60×
Odstranění ADD instrukce	276 GFlops	1.17×	71×
Jen jeden blok ve sdílené paměti	375 GFlops	1.36×	96×

- Nejzásadnější je redukce poměru aritmetických operací k pamětovým přenosům a základní optimalizace přístupu do paměti.

Shrnutí

Implementace	rychlost	rel. Δ	abs. Δ
Naivní implementace, thready 1×128	3.9 GFlops		
Naivní implementace	36.6 GFlops	9.4 \times	9.4 \times
Blokový přístup	198 GFlops	5.4 \times	51 \times
Bloky 32×16 pracující s daty 32×32	235 GFlops	1.19 \times	60 \times
Odstranění ADD instrukce	276 GFlops	1.17 \times	71 \times
Jen jeden blok ve sdílené paměti	375 GFlops	1.36 \times	96 \times

- Nejzásadnější je redukce poměru aritmetických operací k pamětovým přenosům a základní optimalizace přístupu do paměti.
- Optimalizace na úrovni instrukcí je relativně náročná, avšak pro kritické kódy může přinést relativně významné zrychlení.

Součet prvků vektoru

Pro vektor v o n prvcích chceme spočítat $x = \sum_{i=1}^n v_i$.

Součet prvků vektoru

Pro vektor v o n prvcích chceme spočítat $x = \sum_{i=1}^n v_i$.
Zápis (hloupý) v jazyce C

```
int x = 0;
for (int i = 0; i < n; i++)
    x += v[i];
```

Jednotlivé iterace cyklu jsou na sobě závislé.

- nemůžeme udělat všechnu práci paralelně
- sčítání je však (alespoň teoreticky :-)) asociativní
- není tedy nutno počítat sekvenčně

Paralelní algoritmus

Představený sekvenční algoritmus provádí pro 8 prvků výpočet:

$$(((((((v_1 + v_2) + v_3) + v_4) + v_5) + v_6) + v_7) + v_8$$

Paralelní algoritmus

Představený sekvenční algoritmus provádí pro 8 prvků výpočet:

$$(((((((v_1 + v_2) + v_3) + v_4) + v_5) + v_6) + v_7) + v_8$$

Sčítání je asociativní... spřeházejme tedy závorky:

$$((v_1 + v_2) + (v_3 + v_4)) + ((v_5 + v_6) + (v_7 + v_8))$$

Paralelní algoritmus

Představený sekvenční algoritmus provádí pro 8 prvků výpočet:

$$(((((((v_1 + v_2) + v_3) + v_4) + v_5) + v_6) + v_7) + v_8)$$

Sčítání je asociativní... spřehážejme tedy závorky:

$$((v_1 + v_2) + (v_3 + v_4)) + ((v_5 + v_6) + (v_7 + v_8))$$

Nyní můžeme pracovat paralelně

- v prvním kroku provedeme 4 sčítání
- ve druhém dvě
- ve třetím jedno

Celkově stejné množství práce ($n - 1$ sčítání), ale v $\log_2 n$ paralelních krocích!

Paralelní algoritmus

Našli jsme vhodný paralelní algoritmus

- provádí stejné množství operací jako sériová verze
- při dostatku procesorů je proveden v logaritmickém čase

Sčítáme výsledky předešlých součtů

- předešlé součty provádělo více threadů
- vyžaduje globální bariéru

Naivní přístup

Nejjednodušší schéma algoritmu:

- kernel pro sudá $i < n$ provede $v[i] += v[i+1]$
- opakujeme pro $n \neq 2$ dokud $n > 1$

Omezení výkonu

- $2n$ čtení z globální paměti
- n zápisů do globální paměti
- $\log_2 n$ volání kernelu

Na jednu aritmetickou operaci připadají 3 paměťové přenosy, navíc je nepříjemný overhead spouštění kernelu.

Využití rychlejší paměti

V rámci volání kernelu můžeme počítat více, než jen dvojice

- každý blok bx načte m prvků do sdílené paměti
- provede redukci (ve sdílené paměti v $\log_2 m$ krocích)
- uloží pouze jedno číslo odpovídající $\sum_{i=m \cdot bx}^{m \cdot bx + m} v_i$

Výhodnější z hlediska paměťových přenosů i spouštění kernelů

- čteme $n + \frac{n}{m} + \frac{n}{m^2} + \dots + \frac{n}{m^{\log_m n}} = (n - 1) \frac{m}{m-1}$
- přibližně $n + \frac{n}{m}$ čtení, $\frac{n}{m}$ zápisů
- $\log_m n$ spuštění kernelu

Implementace 1

```

__global__ void reduce1(int *v){
    extern __shared__ int sv[];

    unsigned int tid = threadIdx.x;
    unsigned int i = blockIdx.x*blockDim.x + threadIdx.x;
    sv[tid] = v[i];
    __syncthreads();

    for(unsigned int s=1; s < blockDim.x; s *= 2) {
        if (tid % (2*s) == 0)
            sv[tid] += sv[tid + s];
        __syncthreads();
    }

    if (tid == 0)
        v[blockIdx.x] = sv[0];
}

```


Výkon

Vysoká úroveň divergence

- první iteraci pracuje každý 2. thread
- druhou iteraci pracuje každý 4. thread
- třetí iteraci pracuje každý 8 thread
- atd.

Přenos (GTX 280) 3.77 GB/s, 0.94 MElem/s.

Implementace 2

Nahradíme indexaci ve for cyklu

```
for (unsigned int s = 1; s < blockDim.x; s *= 2) {  
    int index = 2 * s * tid;  
    if (index < blockDim.x)  
        sv[index] += sv[index + s];  
    __syncthreads();  
}
```

Přenos 8.33 GB/s, 2.08 MElem/s.
Řeší divergenci, generuje konflikty bank.

Implementace 3

Tak ještě jinak...

```
for (unsigned int s = blockDim.x/2; s > 0; s >>= 1) {
    if (tid < s)
        sv[tid] += sv[tid + s];
    __syncthreads();
}
```

Žádná divergence ani konflikty.

Přenos 16.34 GB/s, 4.08 MElem/s.

Polovina threadů nic nepočítá...

Implementace 4

První sčítání provedeme již během načítání.

```
unsigned int i = blockIdx.x*(blockDim.x*2) + threadIdx.x;  
sv[tid] = v[i] + v[i+blockDim.x];
```

Přenos 27.16 GB/s, 6.79 MElem/s.

Data zřejmě čteme optimálně, stále je zde však výkonová rezerva – zaměřme se na instrukce.

Implementace 5

V jednotlivých krocích redukce ubývá aktivních threadů

- nakonec bude pracovat pouze jeden warp
- ten je však synchronizován implicitně, můžeme tedy odebrat `__syncthreads()`
- podmínka `if(tid < s)` je zde zbytečná (nic neušetří)

Unrollujme tedy poslední warp...

Implementace 5

```

for (unsigned int s = blockDim.x/2; s > 32; s >>= 1){
    if (tid < s)
        sv[tid] += sv[tid + s];
    __syncthreads();
}

if (tid < 32){
    sv[tid] += sv[tid + 32];
    sv[tid] += sv[tid + 16];
    sv[tid] += sv[tid + 8];
    sv[tid] += sv[tid + 4];
    sv[tid] += sv[tid + 2];
    sv[tid] += sv[tid + 1];
}

```

Ušetříme čas i ostatním waprům (skončí dříve s for cyklem).
 Přenos 37.68 GB/s, 9.42 MElem/s.

Implementace 6

Jak je to s rozvinutím for cyklu?

Známe-li počet iterací, můžeme cyklus rozvinout

- počet iterací je závislý na velikosti bloku

Můžeme být obecní?

- algoritmus pracuje s bloky o velikosti 2^n
- velikost bloku je shora omezena
- známe-li při kompilaci velikost bloku, můžeme použít šablonu

```
template <unsigned int blockSize>
__global__ void reduce6(int *v)
```

Implementace 6

Podmínky s *blockSize* se vyhodnotí již při překladu:

```
if (blockSize >= 512){
    if (tid < 256)
        sv[tid] += sv[tid + 256];
    __syncthreads();
}
if (blockSize >= 256){
    if (tid < 128)
        sv[tid] += sv[tid + 128];
    __syncthreads();
}
if (blockSize >= 128){
    if (tid < 64)
        sv[tid] += sv[tid + 64];
    __syncthreads();
}
```


Implementace 6

```

if (tid < 32){
    if (blockSize >= 64) sv[tid] += sv[tid + 32];
    if (blockSize >= 32) sv[tid] += sv[tid + 16];
    if (blockSize >= 16) sv[tid] += sv[tid + 8];
    if (blockSize >= 8) sv[tid] += sv[tid + 4];
    if (blockSize >= 4) sv[tid] += sv[tid + 2];
    if (blockSize >= 2) sv[tid] += sv[tid + 1];
}

```

Spuštění kernelu:

```
reduce6<block><<<grid, block, mem>>>(d_v);
```

Přenos 50.64 GB/s, 12.66 MElem/s.

Implementace 7

Můžeme algoritmus ještě vylepšit?

Vraťme se zpět ke složitosti:

- celkem $\log n$ kroků
- celkem $n - 1$ sčítání
- časová složitost pro p threadů běžících paralelně (p procesorů)
 $\mathcal{O}\left(\frac{n}{p} + \log n\right)$

Cena paralelního výpočtu

- definována jako počet procesorů krát časová složitost
- přidělíme-li každému datovému elementu jeden thread, lze uvažovat $p = n$
- pak je cena $\mathcal{O}(n \cdot \log n)$
- není efektivní

Implementace 7

Snížení ceny

- použijeme $\mathcal{O}\left(\frac{n}{\log n}\right)$ threadů
- každý thread provede $\mathcal{O}(\log n)$ sekvenčních kroků
- následně se provede $\mathcal{O}(\log n)$ paralelních kroků
- časová složitost zůstane
- cena se sníží na $\mathcal{O}(n)$

Co to znamená v praxi?

- redukuje práci spojenou s vytvářením threadu a pointerovou aritmetikou
- to přináší výhodu v momentě, kdy máme výrazně více threadů, než je třeba k saturaci GPU
- navíc snižujeme overhead spouštění kernelů

Implementace 7

Modifikujeme načítání do sdílené paměti

```
unsigned int gridSize = blockSize*2*gridDim.x;
sv[tid] = 0;

while(i < n){
    sv[tid] += v[i] + v[i+blockSize];
    i += gridSize;
}
__syncthreads();
```

Přenos 77.21 GB/s, 19.3 MElem/s.

Implementace 7

Modifikujeme načítání do sdílené paměti

```
unsigned int gridSize = blockSize*2*gridDim.x;
sv[tid] = 0;

while(i < n){
    sv[tid] += v[i] + v[i+blockSize];
    i += gridSize;
}
__syncthreads();
```

Přenos 77.21 GB/s, 19.3 MElem/s.

Jednotlivé implementace jsou k nalezení v CUDA SDK.

Poznámky pro c.c. 2.0

Kompilátor může odkládat uložení dat do sdílené paměti

- při unrollingu posledního warpu je zapotřebí použít *volatile* proměnnou
- je vhodné naznačit kompilátoru, co si smí držet lokálně

```

if (tid < 32){
    volatile float *s = sv;
    if (blockSize >= 64) s[tid] = mySum = mySum + s[tid + 32];
    if (blockSize >= 32) s[tid] = mySum = mySum + s[tid + 16];
    if (blockSize >= 16) s[tid] = mySum = mySum + s[tid + 8];
    if (blockSize >= 8) s[tid] = mySum = mySum + s[tid + 4];
    if (blockSize >= 4) s[tid] = mySum = mySum + s[tid + 2];
    if (blockSize >= 2) s[tid] = mySum = mySum + s[tid + 1];
}

```

Výběr vhodného problému

Než se pustíme do GPU akcelerace, je vhodné se zamyslet, jestli nám může pomoci :-).

Akcelerovaný problém by měl být

- kritický pro výkon aplikace
- musí se jednat o dostatečně velký problém (z hlediska počtu operací k jeho vyřešení)
- musí být paralelizovatelný (to zpravidla velké problémy jsou)
- k řešení problému musí být zapotřebí dostatek operací na jeden datový element (omezení přenosu zadání po PCI-E)

Optimalizujeme čas či spotřebu?

Návrh algoritmu

Paralelizace

- v řešeném problému je třeba najít paralelismus
- již zde je vhodné uvažovat o omezeních architektury

Obtížně akcelerovatelné jsou algoritmy, pro které platí

- jednotlivé thready přistupují na náhodná místa paměti
- silně divergentní běh kódu
- nedostatečný paralelismus či složitá synchronizace

Prevence chyb během implementace

Testujte úspěšnost volání API a kernelů

- chyby se jinak umí projevit se spožděním

Na GPU je docela deterministická alokace paměti

- pokud se nic nezapíše, obvykle dostanete výsledek z minulého běhu algoritmu
- pro účely ladění mažte výstupní data

Pozor na pošlapání sdílené paměti

- kernel často nespadne, objevují se interference mezi bloky

Optimalizace

Je rozumné postupovat od obecně významnějších k méně významným (tak se jejich efekt lépe projeví)

- přístup do globální paměti (bandwidth, latence)
- přístup do ostatních pamětí
- konfigurace běhu (počet threadů na blok, množství práce na thread)
- divergence běhu
- optimalizace na úrovni instrukcí

Je dobré psát snadno konfigurovatelný kód

- konfigurovatelná velikost bloku, práce na thread, ...
- konfigurace výhodnější přes makra/šablony (část výpočtů proveditelná v době kompilace)

Pozor na interpretaci rychlosti algoritmu

Efekt některých optimalizací může být skryt významnějšími neoptimalitami

- omezíme přednostním aplikováním významnějších optimalizací
- omezíme používáním profileru

Prostor optimalizací je nespojitý

- dáno omezenými zdroji GPU
- rychlejší kód threadu může vést k celkově nižšímu výkonu

Výkon je závislý na velikosti problému

- nedostatečné pokrytí multiprocessorů
- partition camping

Jaké zrychlení oproti CPU je reálné?

Základní odhad zrychlení vychází z porovnání aritmetického výkonu a propustnosti paměti

- GPU však nemusí přinést adekvátní zrychlení
 - nedostatečně či nevhodně paralelizovatelný algoritmus
 - nevhodné datové struktury, náhodný přístup
 - PCI-E bottleneck (málo výpočtu vzhledem k přenosům, multi-GPU algoritmy)
- GPU také může přinést vyšší zrychlení
 - významné využití SFU
 - komplikovaná vektorizace u CPU
 - degradace výkonu paměti u CPU
 - špatně škálovací SMP
- odlišné škálování CPU a GPU s rostoucí velikostí problému

Pozor na příliš optimistická měření

Vysoké zrychlení má často za příčinu špatný CPU algoritmus

- je zapotřebí si uvědomit, že CPU má více jader a vektorové jednotky
 - nevektorizovaný jednothreadový kód využívá (v jednoduché přesnosti) 1/16 teoretického maxima 4-jádrového CPU a 1/64 8-jádrového s AVX instrukcema
- přínos GPU řešení lze podložit počítáním flopsů

Ladění výkonu

Základní výpočet aritmetických operací a paměťových přenosů nám říká, kde jsou maxima algoritmu a na co se primárně zaměřit

- někdy není jasný bottleneck konkrétní implementace (zpravidla máme více instrukcí, než aritmetických operací nutných pro řešení problému)
- profiling kódu – vhodný pro identifikaci problémů s propustností instrukcí či paměti, slabý pro identifikaci problémů s latencí
- modifikace kódu – přesnější, ale náročnější metoda, není použitelná vždy

Profiling

Jak blízko jsme k maximu HW?

- IPC – pro Fermi, počet instrukcí na cyklus, maximum 2 (nebereme-li v úvahu mix instrukcí)
- instruction throughput – pro c.c. 1.x, procento maximální rychlosti spouštění (single-issue) instrukcí
- pro Fermi jsou také reportovány rychlosti přenosu paměti (pro c.c. 1.x nutno dopočítat)

Profiling

Serializace

- *Replayed Instructions* – procento instrukcí, které byly vícekrát zavedeny (především způsobeno serializací)
- *Divergent Branches* – procento větvení, které divergovalo
- *Control Flow Divergence* – procento instrukcí, které nebyly prováděny všemi thready ve warpu
- *Shared Bank Conflict Replay* – procento instrukcí znovuzavedených kvůli konfliktu bank sdílené paměti
- *Shared Memory Bank Conflict per Shared Memory Instruction* – procento přístupů do sdílené paměti, které vyvolaly konflikt bank

Profiling

Přístup do paměti

- *Global memory excess load* – pro Fermi, procento nadbytečně přenášených dat, analogicky pro store
- * *hit ratio* – procento přístupů realizovaných přes příslušnou cache

Mnoho dalších užitečných ukazatelů – viz manuál.

Modifikace kódu

Výkon paměťových přenosů

- zakomentujeme výpočet
- načtená data musíme nějak "použít"
- kontrola profilerem, že přenášíme stále stejné množství dat

Výkon samostatného výpočtu

- odstraníme přenosy dat
- výsledek výpočtu je však třeba uložit, aby kompilátor neodstranil výpočet
 - my ale ukládat nechceme. . .
 - uložení výsledků lze vložit do podmínky, která nikdy nebude splněna
- u rychlých kernelů pozor na overhead jejich spuštění

Modifikace kódu

Pozor na změnu dostupného paralelismu

- pokud modifikace kódu ubere využití zdrojů GPU
- můžeme omezit paralelismus přidáním dynamicky alokované sdílené paměti ke spuštění kernelu

Interpretace naměřených rychlostí

- celkový čas běhu se blíží součtu času výpočtu a přenosů paměti – problém s latencí
- jeden z časů převládá a blíží se celkovému času běhu – rychlost je omezena výpočtem nebo pamětí, víme kam zaměřit optimalizaci
- oba časy podobné a blízké celkovému času běhu – jediná možnost pro zrychlení je optimalizovat obojí

Modifikace kódu

Odhad dopadu optimalizace

- máme-li identifikován výkonnostní problém
- chceme odhadnout dopad optimalizace, než se do ní pustíme
- „zmrzačení kódu” – úprava, porušující korektnost, ale odstraňující neoptimalitu
 - nelze vždy
 - může rychle ukázat, že cílíme na nesprávný výkonnostní problém